

Rouwhulde ter nagedachtenis van de heer José Canon

De **voorzitter**: Met leedwezen hebben wij het overlijden, op 11 juni 2014, van de heer José Canon, erelid van onze Assemblee, vernomen. Hij was van november 1991 tot mei 2003 PS-Kamerlid voor het arrondissement Thuin.

José Canon werd op 23 mei 1946 geboren in Buvrinnes. Onze gewezen collega begon zijn loopbaan bij het leger, als beroepsonderofficier bij de medische dienst. In 1976 ging hij als controleur Openbare Werken aan de slag bij de Regie der Gebouwen. In 1981 stapte hij in het verzekeringswezen, en opende hij een verzekeringsadviseurskantoor in Anderlues.

In 1970 werd José Canon verkozen tot gemeenteraadslid in Anderlues. Hij was dan al heel lang militant voor de socialisten. Als overtuigd verdediger van de gemeentebelangen heeft hij altijd oog gehad voor wat er leefde op het lokale niveau, aan de basis van de samenleving. In 1987 verving hij burgemeester Armand Eloi; hij behield de burgemeesterssjerp tot in 2000.

José Canon was een lokale sterkhouders, die zeer gewaardeerd werd door de kiezers van zijn gemeente, én een fervent supporter van de plaatselijke voetbalclub, en bleef gemeenteraadslid van Anderlues tot 2012.

In mei 1991 werd José Canon benoemd tot bestuurder van TEC Charleroi. Bij de parlementsverkiezingen van 1991 behaalde hij de op een na hoogste score op de PS-Kamerlijst voor het arrondissement Thuin. Hij verzilverde gelijk zijn 3.268 voorkeurstemmen en haalde een Kamerzetel binnen. Hij was toen 45 jaar. Het betekende een nieuwe fase in zijn politieke loopbaan, maar tegelijk bleef hij zich ten volle inzetten voor de gemeentepolitiek.

Het burgemeesterschap was hem aan het hart gebakken, zei hij. Hij vond het een zwaar maar boeiend bestaan, al was de nationale politiek volgens hem ook aantrekkelijk.

In de Kamer van volksvertegenwoordigers legde hij zich toe op dossiers die hem na aan het hart lagen. Hij onderscheidde zich onder meer door zijn dossierkennis in de commissie voor de Landsverdediging.

Als Kamerlid bleef hij ook opkomen voor de gemeentelijke belangen en aarzelde hij niet om de bekommernissen van de gemeenten op het nationale niveau aan te kaarten. Zo stelde hij meermaals de financiering van de gemeenten en de laattijdige doorstorting van de gemeentelijke opcentiemen aan de orde.

Gedurende zijn politieke loopbaan was José Canon niet te beroerd om zijn opvattingen steeds opnieuw te toetsen, om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de verzuchtingen van zijn medeburgers.

Hij streefde er voortdurend naar de kloof tussen burger en politiek te dichten, om de verspreiding van antidemocratisch gedachtegoed tegen te gaan.

José Canon was een innemend en genereus man, die vond dat de lat hoog moest liggen in de politiek.

Ik heb de familie van onze voormalige collega in uw naam een condoleancetelegram gestuurd.

Eerste minister **Elio Di Rupo**: Met diep leedwezen hebben we het overlijden van de heer José Canon vernomen. José was verknocht aan Anderlues, zijn gemeente, en aan Henegouwen, zijn geboortegrond. Daar heeft hij voor zijn voornaamste verwezenlijkingen gestreden, daar ook heeft hij steeds de inspiratie en de kracht gevonden om zijn mandaat uit te oefenen.

Voordat hij parlementslid werd, werkte hij als ambtenaar en in de privésector. Hij wou zich inzetten voor het algemeen belang en had een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Zo kwam hij in de politiek terecht.

Hij was een PS-militant van het eerste uur, en was al met 26 jaar gemeenteraadslid in Anderlues. In 1987 werd hij burgemeester van die gemeente, en dat bleef hij tot in 2000. Hij was zeer geliefd en werd bijzonder gerespecteerd door de burgers van zijn gemeente, wier belangen hij met toewijding, efficiëntie en vastberadenheid verdedigde.

Dankzij die populariteit kreeg hij de tweede plaats op de PS-lijst voor de parlementsverkiezingen van november 1991. Hij raakte vlot verkozen en werd volksvertegenwoordiger.

José Canon nam het in deze Assemblee steeds met veel vuur op voor de gemeenten. Hij stelde daarbij de financiële gezondheid van de gemeenten voorop. Hij was het perfecte voorbeeld van de politicus die oog had voor de lokale realiteit.

Met ontroering denken wij aan hem terug, aan zijn sterke en genereuze persoonlijkheid. Hij was een rechtschepen en genereus man, en ik kan het weten, want we zagen elkaar vaak en ik heb met hem samengewerkt.

Namens de regering betuig ik zijn familie, zijn vrienden en al diegenen die hem steunden onze oprechte deelneming.

De staande Assemblee neemt een minuut stilte in acht.